

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Sjerde Session's tredie Samling.

Attende Nøde.

Torsdagen den 7de Juli.

(Fortf.)

Æfberning (fortsat): Naar vi have voteret Indtægterne, og vi have Krav paa alle de Indtægter, som komme under disse Beregninger som Følge af de Love, vi have voteret, og naar vi have voteret Udgifterne og fuldstændigen fuldbyrdet de Forpligtelser, som derved ere overtagne, og Regjeringen har udført det, som er paalagt den at udføre ifølge disse Voteringer, saa bliver der Noget tilovers paa Indtægten, eller der bliver Savn paa det, som er Udgift. Dersom der er Savn paa det, som er voteret til Udgift, saa kommer man med en Tillægsbevilling og forlanger det Mangelende af os, og, dersom der derimod er Overskud paa det, som er Indtægt, saa tilhører det jo os paa Grund af, at det er Indtægter, som tilhøre os. Overskuddet er Intet for sig; det lever kun, som Forholdet imellem to Størrelser, som vi eie. Forholdet selv er ingen Definition, det er et Navn, men som i Virkeligheden er Indtægt eller Udgift. Overskuddet er en Indtægt, den tilhører os paa Indtægtsiden; Underballancen er en Udgift, og den blive vi nok forpligtede til at betale, det ere vi stedse komne til. Det vilde være det meest bedrageriske Forhold, man kunde tænke sig, om Noget kom til os og sagde: Hver Gang, I ikke fuldbyrde Eder's Forpligtelse, og komme til at skyldes Noget, saa skulle I nok komme til at betale det; men hver Gang der bliver Noget tilovers, ester at I have udstyret os rundeligt, regne vi det ikke som Noget, der tilhører Eder. Det kan aldeles ikke finde Sted; det behøve vi aldeles ikke at tvistes om. Det er egentlig heller ikke det, hvørom der tvistes; men Tvisten med Hensyn til § 30 var egentlig om Liquidations

ationsøieblikket, men ikke om dette Aars Overskud eller dette Aars Underballance; thi det vide vi godt, at Indtægten tilhører os, den er voteret som vor, og, forsaavidt den ikke bruges, ophører den ikke derved at være Indtægt. Udgifterne ere ogsaa vore, og, forsaavidt der behøves Mere under de forskjellige Poster, som vi have voteret, ville vi komme til at spæde Resten til. Jeg troer virkelig, at, jo mere vi lægge Mærke til, at dette Overskud i og for sig er et Navn, som ikke har nogen Betydning, uden i Forbindelse med Indtægter og Udgifter, hvis Definition staaer i Finantsloven, saa forsvinder enhver Fare, og den Trost, som vi i det Hele skulde kunne hente fra den Beregning, der er anstillet af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør, troer jeg ikke vil være stor; vi kunne hverken søge Frygt eller Trost deri. Jeg troer, at hans hele Anskuelse var endnu mere anomal end vor Stilling.

Tiemroth: Jeg skal ikke opholde Thinget længe; jeg skal blot bemærke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds sagde netop det Samme, som jeg; han udtalte, at Uregelmæssighederne laae i Forholdene; Andet har jeg ikke sagt; alt det Øvrige, han bestred som sagt af mig, er Noget, han selv har opstillet. Jeg kan ikke forbyde ham at sægte mod Veirmøller; det gjør han saa ofte, og det skal han have Lov til saa ofte, han vil, for mig.

Rosenørn: Jeg kan endnu ikke fravige den Anskuelse, at denne Paragraph fyldestgjør, hvad der var uafviseligt i de Tanker, der fremkom i Finantsudvalget, idet man nemlig sagde: en lojist Nødvendighed maa føre til, at Overskuddet af Finantsloven bliver betragtet paa samme Maade og efter det samme System, som ligger til Grund for hele Finantsloven; det, troer jeg, var i og for sig uimodsig-